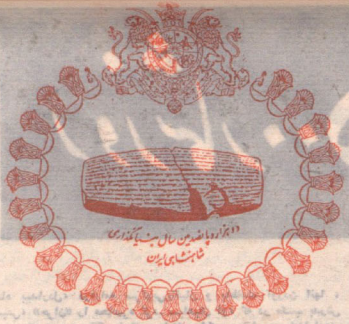

جشن شاهنشاهی ایران

این روزنامه یکبار در تاریخ ملی ۱۰۰ شماره و در تیر ماهی برابر تیر ماه شهریور جاری در امر کشور و همراه با آئین افتخار میباید

شماره هیجدهم - شنبه ۲۲ مرداد ۱۳۵۰

مذاکرات مهم سیاسی بین رهبران بزرگ شرق و غرب در تخت جمشید

امیدی که جهان به بر خورداری از جشن شاهنشاهی ایران بسته است

● دنیا به جشن شاهنشاهی ایران از چند نظر علاقمند و دلگشا است. علاوه بر شکوه و عظمت دیرین تمدن ایرانی و آثار آن بر تمدن شرق و غرب نفوذ معنوی و شخصیت سازنده رهبر ایران و جانشین راستین کوروش و داریوش کبیر باعث شده است تا ناظران و محافل سیاسی جهان ، باجتماعی که بنیاست جشن های شاهنشاهی از سران شرق و غرب در ایران تشکیل میشود چشم امید بدورزند .

معجزه نو سازی و پیشرفت

جشن شاهنشاهی ، جشن سیج ملی است. نمونته های این سیج را با هم بررسی می کنیم : با بنای پرشکوه میدان شهیاد که نماینگاه وموزه دوهزاروپانصد سال تمدن شاهنشاهی ایران است ، آشنا شدیم ، این یکی از گوشه های رستاخیز نو سازی ایران است که با شور و بر خرداری جشن های شاهنشاهی شکوهی تازه یافته است .

اما ، در تدارک این آئین شکوهمند دریغ است از رستاخیز فرهنگی که برپا شد و چنان صابقتای در کشور برای بنای مدارس روستایی برپا کرد که در دوران بعد از انقلاب مشروطه ، دوران بیداری و روی آوردن به تمییم فرهنگ ، هرگز سابقه نداشت ، یاد نکنیم .

در ترمیم انقلاب مشروطه ایران ، گفته میشود این انقلاب سر آغاز توجه به فرهنگتو، بود. و از آن پیشتر کسی به مدرسه و دانش امروز توجه نداشت. و بسیاری از ترقیخواهان ، تمسک کوشش خود را صرف تمییم فرهنگ کردند ، قدم های اساسی در این راه برداشتند ، ولی در زمان اوج تلاش فرهنگی، هرگز این فرصت پیش نیامد ، که مردم بتوانند ، در ساختن هند دبستان ، به مدت یکسال شرکت کنند . و هر مدرسه که ساخته شد ، یا دولت ساخت یا نقش اصلی را دولت بر ساختن آن داشت . و موقوفه ها و بنیادهای نیکوکاری که به ساختن مدرسه توجه نشان دادند ، شاید تعداد مدرسه ها که ساخته اند ، در طول این دوران هفتاد ساله ، به هزار نرسد .

اما ، جشن شاهنشاهی ایران ، بعنوان یک اهرم نیرومند سیج ملی ، در مردم چنان شور و شوقی برانگیخت که برنامه ساختن مدرسه در روستاها را به رستاخیزی بدل ساختند ، و یوستن به آن را تاحدیگ فریضه ملی و میهنی ارتقاء دادند . تاریخ ایران را کنار بگذاریم ، در تاریخ کدام کشور جهان میتوان نظیر چنین رستاخیز پرشور و پخته در صحنه ه

۱۰۰ لاله آناه و آناه گار

دستها و پندارها ...

«ع بزرگ است اهورامزدا . که این زمین را آفرید. که آن آسمان را آفرید. که مردم را آفرید. که مردم را ، شای آفرید . که داریوش را شاه کرد. پک شاه ، از بسیاری پک فرماندار از بسیاری .»

« من داریوش ، شاه بزرگ ، شاه کشورهای شامل همه گونه مردم ، شاه در این زمین بزرگ دورودراز ، پسر و پشنتاب هخامنشی پارس ، پسر پارس ، آریایی ، از نژاد آریائی . »

« داریوش شاه گوید

بخواست اهورامزدا ، این است کشورهایی که من جدا از پارس گرفتم. من برایشان فرمانروائی کردم . بسن باج دادند . آنچه از سوی من ، به آنان گفته شد ، کردند . قانون من ایشان را نگاهداشت : ماد . خوزستان . سارت . هرات . بلخ . سغد . خوارزم . زرنگ . هرووتیش . شت گوش . آخور . عربستان . مصر . ارمنستان . کیدوکبه . سارد . سرزمین یونانهای کنار دریا ، و آنوی دریا . سکو در لیبیا . حبشه . کارابا . »

پته در صفحه ۴

۶۰ روز تا آغاز جشن شاهنشاهی فاصله داریم

جشن شاهنشاهی ، نمایش رستاخیز نو سازی ایران است

* لوحه یادبود کوروش

در سازمان ملل متحد

از روزنامه کوئته تا بجز - چاپ پاکستان

* در پر تو تحقق آرمانهای

انقلاب سفید، مردم ایران

بآینده خود با اطمینان

مینگردند

بقلم : سردینس دایت

هنر ایرانی از دیر باز تا امروز

هنر ، زائیده نیاز طبیعی انسان است . نیازی که ضرورت برآوردن آن را ، انسان در خود احساس میکند . در بیان هنسرم اصیل ، زایندهی است . نیز در بیان هنر اصیل زندگی جریان دارد . از این دو ، میتوان هنر را یکی از عوامل نیکبختی انسان بشمار آورد . هنر ، زائیده دریافتها و احساسات و اندیشه های هنرمند است و هنرمند ، پیش از آنکه خود ، به برپایی هنر آراسته . باشد ، یک « انسان » است . انسانی که چون دیگران در سیرتفری نیازهاست ، انسانی که چسبون دیگر آدمیزادگان ، از « خود و خواب و خمیوش و شویت » آرزوی ندارد . او ، چون دیگران ، میبندد ، میبندد ، میبندد ، میبندد ، در دلش لطافت خاصی ، که الفسوسون

بقیه در صفحه ۷

روزشمار ۵۰ سال شاهنشاهی ایران

- ۱۸ -

دشمن در دام افتاد، فرمان راند تا سپاهیان، او را چنان در محاصره بگیرند که سپاه نبره‌اندوخته و مجبور رومی، توان رهائی نداشتند. سپاهیان ایران، پادآوری و تیزهوشی، نقشه‌شاهنشاه شاپور را به‌کار بستند. و در دو شاخه‌ای که سپاه رومی راه بازگشت شش سرشاخه‌ها بهم فروبرده بود، شاه ایران زمین، با یاری گروهی از سپاهیان، خود به‌خوشمالی دشمن پرداختن سرانجام دشمن چنان پای فشردند که «گودزیانوس»، امپراطور، جنگش از یادماند و تلاش وفادارگی سران او، نتوانست موفقیت نبرد را درنگ سازد. لاشه «گودزیانوس» در میدان جنگ ماند. سر او را «سواربشیر» رباب پای انداخت. این کبلی سلامت و ناخن بصرزمین‌های شاهنشاهی ایران بود. رومیان، شازمندی، بلندیارگی شکست شدند. آنان اتون در تنگنای افتاده بودند که خود، بچشم خود، نتیجه انبشها و شاهنشاهی خام سرداران خویش را میدیدند. رومیان، که بدون رهبر، و بی‌امپراطور، مانده بودند، شیشه، به‌جایه‌گزاری نشسته و از میان خویش «امپراطور» را به‌امپراطوری برگزیدند. و او، در ستاد سپاه شکست خورده، به‌فرمانروایی روم رسید. و نخستین کارش، این‌بوده‌کس فرستاد و از شاهنشاه شاپور، باخواست، و شاه ایران به‌راه رخصت داد. و او چون به‌پشتگاه شاه برافست، به‌سمرقند شاهنشاه درامه‌ای پادشاه، و رومیان و از شاه ایران زمین، طلب‌بخشایی کرد. و با پانزده پانزده تانگه از او برد.

اتانکه، که عامل جنگ و خونریزی میان دو نیروی بزرگ‌جنگی بودند، کشته شده و به‌ساری خطا و لغات خود رسیده است. اتانکه، اتون در محاصره سپاهیان دلیر ایران زمین، سینه‌اش گشای نماند. و اتانکه، یاب به‌سری خود شده، آن سر بود که در پای شاه ایران زمین، افتاد. من، بنام امپراطور روم، و بنامشانی که سوی مردم روم، از شاهنشاه ایران زمین، و سندی صلب شده که در پیشگاه درامه فرمان شاهنشاه، و سندی سندی صلب شده که در رومشاه، بی‌اسب، به‌دخال مرمزهای خود بازگردند.

این صلحنامه «فیلیوس» بود. و هرچرا این صلحنامه، «فیلیوس» دینار طلا، پیشکش کرد. شاهنشاه بزرگه شاپور اول، استعما فیلیوس را، باجوامیرد پادشاه و فرمان داد سپاهیان روم، به‌سرزمین خود بازگردند. سپاهیان رومی که گمان نداشتند، پس از یابان کال اشکانیان، و بدو در ایران زمین سپاهیان نیستند، دل سرباز رومی از او، بی‌مناقت، به‌مرباط برهفت اندیشه‌اش، ناآوار بود و شرمند و راه سرزمین خود را در پیش‌گرفتند. پس از پیروزی درخشان که شاهنشاه ایران زمین بدست آورد، سرزمین‌های، و بی‌الجزیره و ارمنستان در دست ایران ماند. و رومیان، دست خود را، و از سران آنها کوتاه کردند. اینکه که خطر ازین برخواست، و پیروزی اقشارش توده بود. هنگام آن بود که اوضاع داخلی، آرامش و امنیت بیشتری بقصد بگیرد، و مردم راه را، در تمام زمین‌های استی، تجربه کنند.

۲۵۸-۲۶۰

اتانکه در ذات خود، و شش دارد، اتانکه گومری تانگه نماند، و غرقت او، آلوده تباهی بعد از میلاد

و «فیلیوس» چون برون بازگشت، و او را از امپراطوری خلع کردند و تارهای فتنه‌ها، درچنان ارمنستان‌بندیدند. ارمنستان، برای آن نراهی فتنه‌ها، زمزمه‌های ناخوشایند برخاست. آنان بازم به‌کسوت حمایت از شاهزادگان اشکانی حاکم ایران، درامند و آنها را تشویق کردند تا از فرمان شاهنشاه بزرگ ایران زمین، سر باز زنند. رومیان، جنگ را از ارمنستان آغاز کردند. و در این جنگ، بازم، شاهنشاه، خود سرداری و رهبری سپاه ایران زمین را به‌عهده گرفت. سپاهیان ایران، در این جنگ، اتانکه تلاوی در روی به‌صفت نماندند. شاه ایران زمین، به‌این اتانکه تونیزد، و دامنه‌ای جنگ را تا آن سوی فرات کشانید. و سوره، به این سرزمین نارام را، و پس از فرنی، زریای سریران ایران زمین سرور کرد. سوره نرجش، و طاقت را باین نهاد، انظاکیه مقرر شد. درهم شکست، و به‌صرف درآمد، و همه‌جا سپاهیان دشمن، سرکوشیدند. سپاهیان روم، این مبراهن‌خوران، پس جیستک فیلیپ مقدونی، اتانکه هم‌رزمی و وحشت را چشیدند که نرس آنان بدله‌ناکوس شد. و این ناکوس، برسر اسد سوره گسترده، «اوراتیانوس» امپراطور بود. اتانکه، انبشها، بسج سپاه گرد بجزیره‌ای گشتند. به‌هیچ گرفت و به‌سبب سپاه ایران پرداخت، او را بیرون کشفت، و نطقه بود برخواست. و توانایی امپراطوری مقرر را، از خود نماند. و سوره، به‌سوی ایران زمین حرکت کرد. و در اینک شهبان‌شیر بود. و در اینک شهبان‌شیر بود. و در اینک شهبان‌شیر بود. و در اینک شهبان‌شیر بود.

دانش هندی اورا گرفته، باید دست به‌صهه متقابل بود. و زخمی‌ها را درمان سازد. افشاده باخشی که بر پیوست وارد می‌شود، جبران سازد. و این پنداری بود که به‌پشتار درنگان می‌ماند. سپاهیان روم، سپاهیان یگران و سوردی «فیلیوس»، و به‌انظاکیه رسید. و دست پرورش، و برای ارتقای لشکر خود کرد. و سپهبدی دام خود، نغز راه را در اینک نطقه رومیان، بسود رومیان پارسه رساند. این نغز، داوود، و همین پیروزی، این انبشها و ادب‌فیل علی «اوراتیانوس» جایگزین ساخت. و روزگار پیروزی درانتظار او، و سپاهیان اوست. نام

در این زمان، و وحشت، و نامانی، سراسر روم را فراگرفته بود. و شاه دلیر ایران، با سپاهیان پیروز خود، و همه‌جا، پیش می‌آمد. شاه، همراه با یاران دلیر و سپاه خود، از خسرات گشت. و در این سوی دلچه، پیش آمد تا به‌یابان نزدیک‌شد.

«گودزیانوس»، امپراطور روم، در این لحظه، سپاه را که آراسته بود و تجهیزات کامل پوشیده بود به‌سوی خاور رواند. سپاهیان بی‌شمار «گودزیانوس»، از انظقه نظر لغات و تجهیزات فرسایه ایران زمین برتری داشتند. و آن گاه که لحظات درگیری نبرد فرا رسید، سپاهیان ایران زمین با یاراز شجاعت و بی‌باکی، سپاه روم را، چندین بار، و به‌عقب رانندند. و لغات سنگینی بر آنها وارد آوردند. و پانزده خود در این هم‌اوردی، گاه، زمین را از خون‌خوشتن رنگین می‌کردند. و جام شهبان‌اود شهادت را می‌نوشیدند. اما به‌سبب دشمن که به‌اندیشه دست‌نرانی بی‌ایسوی آمده بود، پادآوری کردند که مرکز را در راه مین گهین سال وقتسن ایران، و به‌صغج می‌انگازند.

خاود، که به‌نظایل دیگری بوقوع می‌یوست و تلاش‌حیله‌گرانه چندین از سرداران روم، با دست سپاهیان ایران، که در نبرد «راسائیک»، درشام، شکست خوردند، و این یاراز ششمی‌سپاهیان‌خاطبع روم به‌پشتار خاطر افتند و خود را بدام افکار اندیشه گسروش، بدست سپاه ایران زمین بران می‌انگازند. و رومیان از دجله گشتند و تسکون را محاصره کردند. بنی‌ساخت، و طبع گشای شاهنشاهی، این جسات را با یابان بخشیده بود. و در این لحظه، حادثه اتفاق افتاد.

رومیان، که درمیانت امپراطور آنان، و بران‌حیله‌رومیادید و اتانرا از راههای مخفیه، می‌فرید و به‌کام مرگشان می‌سپرد، براه سروریدند. و هنگام نبرده مجدد فرا رسید، و در نتیجه نبرده که میان رومیان، و سپاهیان ایران در نطقه حادثه‌ای اتفاق افتاده چشم‌رومی‌ها را از یاراز، و بره‌امه‌ای که رخ میداده بازگردد شاهنشاه شاپور، خود رهبری سپاه را در دست گرفت بود. و واتنرو جستن از اندیشه‌خوشی و دشمن را بسوی دام کشید هنگامی که

شاه بیدارند، درامه سرگویی‌یابان و طباقت آوردن آنها، سپی، «جران» را محاصره کرد. سپاهیان او، که در وقت بدش درس تلاوی و مردانگی خوانده‌ایند، شکوه و دانش و ساه‌ارادگی پدر را، و باجهرمی و بی‌انفایتی، در سپاه او میدیدند با تلاوی و جاتیاری، و به‌جهرمی او، این سرزمین را نیز تصرف کردند. او در نبرد دیگری، پیش‌ازین، «پهلژن» توانی‌را، که دراختیارخاسته بود و به‌پارت پیش آمده بود و شاهنشاهی شرق ایران را از آن خود می‌نمادند تنبیه کرد، و سپاه او را، «پهلژن» و «پهلژن» از راه درامد، اتون در شرق شاهنشاهی، و پنجاب و پیشاور و سغدو باخته، و کابل، سپاهیان شاهنشاهی شاپور، شاه دلیر و جوان و بی‌کثبت گسترده بود. یابان، و به‌پشتارخام خود دست یافته‌بودند. گفته بودیم که اندیشمندان قبل‌دست‌بازین به‌مرگاری، آرا ازین‌سبب می‌کنند. و اگر سراز

۲۶۱

بعد از میلاد رسید، درمیانت که هنوز هنگام عمل فرا پیشه می‌کنند تا لحظه می‌موند درسد. و در این سال، لحظه می‌موند در رسیده بود. در روم، و در حریص و برمه‌ها، روم فراگرفت و سوادگی، و وقایعی در شرق یونان بود که آرام آرام، و این سرزمین را به‌کام اقتضات داخلی می‌کشید و اوضاع هر لحظه، اشتمند شد. شاپور، و شاه یغزدر دل، فرصت را از دست‌نمزد و دررفت که لحظه می‌موند فرا رسیده است. و بااستعداد نایسانی در یافت سرزمین روم، سپاه فرارم آورد. و سپاهیان و ستارو خود را، آرمزد و اتانکه، بسوی «میسین» رهسپار شد. او سرداری سپاه را خود به‌عهده گرفته بود. سپاهیان دلیر ایران زمین، بند مردانگی و سلطنتوری را برزور ساختند و اتانکه، و در محاصره این سرزمین، بافرزندش تا سرانجام پیروزی از آن خود ساختند. سپاه دلیر ایران زمین، سراز فتح «میسین»، بسوی سواحل مدیترانه پیش و ناخوش و مرمزهای سوره را گشود و سراز نیروی که، که نتیجه آن پیروزی سپاه دلیر، شاپور، و سوره را به‌پشت‌نهاد و انظاکیه را به‌محاصره درآورد و برای باجهرمی و تکاور، انظاکیه هم بجزیری ارشئ نیرومنه ایران زمین افتاد.

و مجسه کوچک تفرای او که کسب ناشای این جایگاه‌کامه‌بده شخص نبرداری همسین خصوصیات است: کلاه‌استوانه‌ای شکل بلند که نواری به آن اضافه شده، موهای که روی گوش جمع شده و سیل هانی که در بالای ریش مرمی قرار گرفته‌اند. مشخصات قزاقانی شخص نیز در نظر گرفته شده: پیشانی کوتاه، ابروهای کشایی پیوسته و چشم های پانامی، و درشت و بی‌بسی راست یابند. و عریض صورت، و قیافه که با روش حقیقت‌سازی مجسم گردیده، قامت‌صمیمه‌مانند، میسه، از جلو، و بنا بر سنت های هنری میانه‌دور آن زمان نشان داده شده‌اند. در این مجسمه یادگارهایی از هنر لرستان مشاهده می‌گردد. اگر به مجسه کوچک برتری بیک زن ایرانی که در مجسمه آقای مهندس فروسی قرار می‌دهد توجیه کنیم خواهیم دید که دست‌های مربوط به روش فن هنرهای تزیینی بر کل‌شامل گردیده‌اند. چین‌های دایره‌ای که روی که فرم داده شده و تمام سطح برتر را پوشانیده‌اند یک نوع توم بصری بوجود آورده‌اند. این خطوط در پشت مجسمه کوچک برتری لرستان‌شان

کاپات نیکند. ملا میسه دیگری از طلا، که جزو کعبه می‌بودند، شخصی را مجسم کرده، که شوار بلند، و قیافه سواران را، بر تن دارد. و روی آن جهای پرورش‌انداخته است. و روی لب آن تزیینات فراوانی دیده می‌شود. «دالتون» تصور کرده است که این شکل مرمی است که در برسی و در دست دارد. به هر حال از ظاهر این مجسمه حالت عبادت و احترام مشهود است. ولی در دست او «دورس» دست، بلکه کلی است. که مجسمه کوچک دیگری، که شرح آن در بالا گفتیم، نیز آن را در دست دارد. بنابراین تصور می‌کنیم این مجسمه کوچک مربوط به یکی از تمساح‌داران باختر باشد. شکی نیست که مرمی از جواهر سازان کوچکش داشته‌اند، و منظره انجام را، حتی در چین های بسیار کوچک، و بسورت سه بعدی نشان‌دهنده، ولی با این حال نقش برجسته، از بین نرفته است. چه فاصله‌ای را می توان بین مجسمه های کوچک قلبی، و تصویر این شاهزاده بلافضل پادشاهی که در یک زرقه طلا مجسم گردیده، قرار داد - این نقوش

اصالت هنر تندیس در ایران باستان

دیده شد، است. ولی تمام رومیه می‌چون را یادمانده‌اند، و به این طریق از سنگی مجسمه کاسه، آن را سیک‌پایه، دادمان. این هنر بیکر تراشی، که از امولا بدون حرکت، به نظر می‌رسد، از یادمانه‌ها، ما پیروی نمایان. شخصی که کلی دو دست دارد، به آرنج و پا شاه از خود، دست‌ها می‌کند. در آن محدود شده خارج می‌شود. طریق روش هنر خاموشی، برای همیشه پاینده می‌شود. ولی این روش، برای نشان دادن مقام ججاتانسان در این محیط شام

اگر صحیح باشد که این مجسمه از تندیس‌های نخست است، که در موارد مذهبی همه غایب است، آراء گوناگون بودند، و به‌یادمانه‌های آریایی‌تندیس‌چینی. مجسمه های کوچک کعبه‌مانند، «اکسوس» (جیونن نویسنده، یکی از فیلسوفان ملت «مان» کنار تخت پادشاه قرار خودمانند. البته خصوصیات درنده بزرگ می‌توانستند دریاغ وحشی جغای گزیده بود چنین هیروی را شاهنشاه متبرانت در کاخ خود کوچک کرد. و در این جایگاه، افزوده شد. بنابراین شاهزادگان را در سراسر کنوریک طریق مجسم می‌نمودند

در تمدن ایرانی و زن شهبانکه به‌طور کامل در محاف
 هرونه‌دهه واز تعلیم و تربیت محروم نمانده است. تنها به
 دوره‌هایی کوتاه و گذرا برمی‌خوریم که درباره زنان آذین
 نظر و فطرتی شده است آنهم به‌نعلت چیر زمان و شرایط
 حاکم اجباری و غیر از آنه درفناشیه باغالب نمنه‌نهای
 دیگره نقش اهمیت زن ایرانی و به‌مراتب مهمتر و بیشتر
 بوده است. دراین شماره بررسی کلی در وضع زن ایرانی
 از دیدنات تا امروز است که دراین مورد خاص برای توضیح
 بیشتر از خانم دکتر سیمین رجالی دبیرکل سازمان زنان
 ایران مد می‌گیریم و بعد از این امید را داریم که ط‌ش‌های
 آینده و البته‌ای روشن‌تر در برابر موفقیت امروز زنان
 است به‌مورت رکنی از جامعه‌شناسی ایران جلوه‌گر شده
 است فراد همی :

کف‌سوز و چهارم‌ساز و تعداد مصلحت‌پیشیان
 دوازده هزار رسید.
 پیش‌آمده چنگ جهانی دوم، سرعت پیشرفت آموزش و
 پرورش را تأملنی کاهش داد و به‌عنوان نیز تا شروع
 انقلاب سفید باینکه هرسال نسبت به‌سال قبل پیشرفت قابل
 توجهی در امر آموزش و پرورش بوجود آمده است مه‌نهاد
 این پیشرفت‌ها در مقایسه با‌مدانز انقلاب سفید ناچیز جلوه
 مینماید.

زن درسال‌های انقلاب سفید

بیشرفتهای مربوط به آموزش ابتدائی - ب‌وجب آمار
 رسمی وزارت آموزش و پرورش از سال تحصیلی ۳۶-۱۳۳۵
 تا ۴۹- ۱۳۴۸ تعداد دختران مبتدائی از ۲۷۸۷۰۷ نفر
 به ۱۵۰۶۹۰۳۱ نفر و تعداد آموزگاران زن از ۳۱۰۶۲۳ تا
 ۳۳۷۲۵۰ نفر رسیده است و تعداد دانش آموزان
 دختر دانشسراها و سایر موسسات تربیت معلم در همین‌مدت
 از ۳۴۷ نفر به ۶۵۳۳ نفر بالغ شده و به‌بارت دیگر ۱۹
 برابر افزایش یافته است.

بعلاوه در پایان سال تحصیلی ۴۹-۱۳۴۸ تعداد
 ۳۳۱۲۳۹ نفر نوآموز خردسال که ۲۰ درصد آنان دختر
 بوده‌اند و تعداد ۲۷۴۱۱ نفر نوآموز بزرگسال که ۲۷ درصد
 آنان زن بوده‌اند در مدارس سپاه دانش تحصیل اشتغال
 داشته‌اند و تعداد سپاهیان دانش دختر در همین تاریخ ۲۷۱۵
 نفر بوده است.

از تعداد ۸۶۴۱۱۵ نفر نوآموز که در دانشسماه ۱۳۴۸
 در کلاس‌های یک‌ساله یا سوادآموزی تحصیل داشته‌اند تعداد
 ۳۳۱۹۳۱ نفر آنان زن بودند. سازمان زنان ایران نیز در سال
 گذشته در سراسر ایران دارای ۴۹۰ کلاس آموزشی بوده
 جمعا ۱۲۴۵۰ نفر در آنها با‌م‌وختن سواد و هنر‌های‌سواد
 اشتغال داشته‌اند.

آموزش متوسطه - تعداد دختران دبیرستانی ۱۳۳۲۱۳
 نفر در سال تحصیلی ۴۳-۱۳۴۴، به‌زیادیک سید هزار نفر
 در سال تحصیلی ۴۹-۱۳۴۸ رسیده و نیزست از سال
 تحصیلی ۴۴-۱۳۴۴ تا ۴۹-۱۳۴۸ نسبت دبیران مرد دبیران
 زن از ۳۲٪ به ۳۲٪ کاهش یافته است.

علاو‌بر دبیرستانهای عالی در سال تحصیلی ۴۹-۱۳۴۸
 تعداد ۵۲۳ دختر در آموزشگاه‌های حرفه‌ای و هنرستانها
 از جمله دو آموزشگاه وابسته به‌سازمان زنان ایران تحصیل
 اشتغال داشته‌اند.

آموزش عالی - تعداد دانشجویان پسر در سال تحصیلی
 ۴۹-۱۳۴۸ در مقایسه با‌سال تحصیلی ۴۵-۱۳۴۴، ۲۲٪
 برابر و تعداد دانشجویان دختر در همین مدت ۲۳٪ برابر شده
 است و ب‌وجب آمار رسمی وزارت آموزش و پرورش در سال
 تحصیلی ۴۹-۱۳۴۸ در ۸ باب دانشگاه و ۷۳ باب مؤسسه
 عالی ۵۰۳۳۹ نفر در رشته‌های پسر و ۱۶۸۵۴ نفر دختر
 تحصیل اشتغال داشته‌اند.

آینده امید بخش

با توجه به‌تعداد غیر قابل انکار دختران و زنان ایران
 در درك و فراگیری هر نوع م‌وا و مطالب درسی و نظر به
 توجه مخصوصی که از طرف مقامات مربوطه به‌پروری آزینات
 رجه خرمنده انقلاب ایران داشته‌اند آری‌م‌بر نامر آموزش و
 پرورش عمومی با‌ل‌خص آموزش و پرورش دختران می‌دول
 شده و می‌شود اطمینان می‌رود که بزودی تنها بسواد
 از بین تمام زنان و مردان ایرانی ریشه‌کن شود بلکه تفاوت
 موجود بین تعداد زنان و مردان تحصیل کرده نیز به‌حد قابل
 ممکن کاهش یابد و زنان ایران بتوانند نقش واقعی‌وشایسته
 خود را در ساختن ایران آباد و مترقی آینده بخوبی آیناه
 نمایند.

میوزرد، حق دار، اراده کند، جشن‌های شاهنشاهی
 را به «معجزه پیشرفت و نوسازی» تبدیل سازد. و این
 معجزه، تنها در قدرت آئین شاهنشاهی ایرانست، و هیچ
 سحری با‌آن برابری نمیتواند کرد.
 دیگران می‌بینند چگونه شاهنشاهی ایران‌متشاه
 نیرو و نشاء بعثت ملی است، و از درك راز آئین
 چشمه فیاض عاجزند، چون آنها، از سرچشمه دو
 هراوی‌نابند سال آئین شاهنشاهی برخوردار نیستند،
 آنها حتی‌کنی از جلوه‌های این‌شط خروشان تمکین
 و فرهنگ جهان را نیز در تاریخ خود ندارند.

روزنامه جشن شاهنشاهی ایران
نشریه منسب وزارت اطلاعات
 این روزنامه طی ۱۰۰ شماره همراه مجرای چاپ
 کشور و پربان با لیرت‌ز کلیه روزنامه‌ها چاپ
 و منتشر می‌شود.
 تهیه و تنظیم: رئیس‌ان: ایرج ثوری

درايران ظهور کردند بازم زنان از بسیاری از حقوق
 اجتماعی محروم بودند و وظیفه‌ای جزمانده درخانه و حفظ
 عفت خود و نگهداری از اطفال نداشتند.
 دراین دوره حتی تا مدتها بعد وسیله عمومی آموزش
 زنان مجالس عطف و سخنرانی بود که معمولاً درمجامد
 تشکیل میشد و مکتب‌هایی نیز وجود داشت که بوسیله زنان
 اداره میگردید و در آنجا دختران از ۶ تا سالگی تا حدود ۹
 سالگی با پسران ب‌سبک می‌رفتند و تنها بعضی از بزرگان
 درخانه برای دختران علوم معلم می‌گذاشتند تا از پشت‌پرده
 با‌آن دانش بیاموزند بنابراین گفتگ نیست که اگر در تاریخ
 ایران بنام سخنورانی چون رابعه و مه‌تی برمی‌خوریم.

در این دوره از قرن یازدهم با‌مدورفت تجار و سیاحان
 از اروپا به‌ایران و با‌لمکس شروع می‌شود. در قرن سیزدهم
 چندتن برای تحصیل علم طب به‌انگلستان و نیز ۵ نفر برای
 کسب علوم جدید فرانسه اعزام شدند. تأسیس مدرسه‌های‌الفتون
 و تأسیس وزارت علوم که بعداً وزارت معارف نام گرفت
 و نیز تأسیس مدارس متعدد برای دختران که تعدادی
 از آنها توسط خراجیان اداره میشد و از همه مهمتر تأسیس
 دارالعلوم برای تربیت آموزگار زن از اقدامات مهم این
 دوره است.

از آشنائی با فرهنگ و تمدن غربی تا کودتای ۱۲۹۹

در این دوره بعضی از خانواده‌ها علی‌رغم مخالفت‌های
 شدید دختران خود را به‌مدارس جدید می‌فرستادند و مکتب‌ها
 نیز بشرحی که ق‌لا ذکر شد وجود داشت و در آنها دختران
 از حدود ۹ سالگی خواندن قرآن و بعضی کتب فارسی را
 می‌آموختند.

در این دوره بعضی از خانواده‌ها علی‌رغم مخالفت‌های
 شدید دختران خود را به‌مدارس جدید می‌فرستادند و مکتب‌ها
 نیز بشرحی که ق‌لا ذکر شد وجود داشت و در آنها دختران
 از حدود ۹ سالگی خواندن قرآن و بعضی کتب فارسی را
 می‌آموختند.

از کودتای ۱۲۹۹ تا انقلاب سفید

پیشرفت واقعی آموزش و پرورش ایران از کودتای
 ۱۲۹۹ شروع گردید. در سال ۱۳۰۰ آموزش بدو دوره
 تقسیم شد.
 کتب درسی ممتازی توسط وزارت فرهنگ برای تمام
 دبستانهای کشور تألیف و در سال ۱۳۱۲ دبستانهای دولتی
 در تمام کشور مجانی اعلام گردید - در سال ۱۳۱۳ پیاد
 دانشگاه تهران بنست اعلیحضرت رضاشاه‌کبیر گذاشته شد
 و دانشسراهای مقدماتی برای تربیت آموزگار تأسیس گردید.
 بر اثر این قبیل اقدامات در سال ۱۳۲۰ تعداد شاگردان

وضع آموزش و پرورش زنان درطول ۲۵۰۰ سال تاریخ
 شاهنشاهی ایران با‌تغییرات و تحولات گوناگونی
 همراه بوده است. شرح این تحولات و تغییرات در ادوار
 مختلف تاریخی بطور خلاصه بدین صورت می‌باشد:

از آغاز بنیان‌گذاری شاهنشاهی تا صدر اسلام

تاریخ ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی ایران با‌تتش موثر پل‌زن
 در آموزش و پرورش آغاز میگردد. این زن «ماندانا»
 مادر و مربی کوروش کبیر، بنیان‌گذار شاهنشاهی ایران
 میباشد.
 عدده زیادی از مورخین عقیده‌دارند که اگر کوروش کبیر
 تحت مراقبت آن زن خرمنده تربیت نمیشد به‌سلطنت نمی‌رسید.
 پس‌از نام «ماندانا» بنام «آتوسا» برمی‌خوریم که
 بتول، نخستین زن شاعره و ادیب ایران بوده است. این زن
 دختر کوروش، همسر داریوش و مادر خسروپارسا بود که
 بقول «پیتر جولیوس اسپونگ» مؤلف کتاب داریوش یکم
 یادشمار پارسیها «درهمه کارها، درهمه موضوعات و در همه
 مشقات زندگی ذات مهمی بود او حتی خط جدید را آموخته
 بود، در تربیت نجیب‌زادگان دربار بسیار میکوشید»
 در مورد وضع آموزش و پرورش در طبقات پایین‌تر
 با مطالعه مدارک و کتب مذهبی که از زمان هخامنشیان
 باقی‌مانده است بخوبی روشن می‌شود که مردم این کشور برای
 تعلیم و تربیت دختران اهمیت فوق‌العاده‌ای قائل بوده‌اند و از
 عهد ساسانیان علاوه بر احکام‌دینی زرتشتیان، در نوشته‌هایی‌که
 از نوسندگان این برزگان ایران با‌ستان باقی‌مانده است از جمله
 درین‌تعداد از همسر اسبندان می‌بینیم که مردم فرارگتن‌دانش
 و هنر و تربیت فرزندان سه دختر و چه پسر تشویق شده‌اند
 و قرائن و مبین در حد داریم که دختران اشرافی تنها
 علاوه بر تعلیمات خانهداری که مخصوص مردم دختران بوده
 تحصیلات نظری نیز می‌یادند و بعضی از آنان به‌درجات
 عالی هم نائل می‌شوند و از نظر روحانیت تاجرچه «زواتا»
 که عالیترین مقام دینی بوده می‌رسید‌اند.

در این دوره بعضی از خانواده‌ها علی‌رغم مخالفت‌های
 شدید دختران خود را به‌مدارس جدید می‌فرستادند و مکتب‌ها
 نیز بشرحی که ق‌لا ذکر شد وجود داشت و در آنها دختران
 از حدود ۹ سالگی خواندن قرآن و بعضی کتب فارسی را
 می‌آموختند.

از صدر اسلام تا آشنائی با فرهنگ و تمدن غربی

از آنچه که ذکر شد و نیز از مطالعه سایر مدارک و
 شواهد موجود میتوان استنباط نمود که ایرانیان برای پذیرش
 تعلیم اسلامی که کسب دانش را بر هر فردی از مردان و زنان
 مسلمان از واجبات می‌دانند آمادگی بیشتری داشتند. باوجود
 این نباید تصور کرد که این تعلیم عالی‌عینا در جوامع
 اسلامی تحقق یافت بلکه بی‌مالتی‌های اجتماعی در ادوار بعد
 بخصوص در زمان حکومت امویان و عباسیان نفعت‌آ آموزش
 و پرورش دختران بلکه آموزش و پرورش مردان را نیز
 با‌دری‌زایی همراه ساخت.
 پس از آنکه ایرانیان خود را از سلطه اعراب رهایی
 بخشیدند و دانستند و سخنوران بزرگی از بین مردان

معجزه نوسازی و پیشرفت

همین معیاری است، که با‌آن میتوان عظمت
 حرکتی را که اهرم جشن‌های شاهنشاهی، در تمام
 شئون نوسازی پیشرفت ایران، پدید آورده است
 مجسم ساخت.
 این که، به‌نشانه دوهزارویا‌بند سال شاهنشاهی
 ایران، مردم تصمیم بگیرند که در دوهزارویا‌بند
 نوسازی کشور مدرسه بسازند. و هنگامی که زمان
 تعیین شده برای مدرسه‌سازی پایان می‌یابد، معلوم
 شود، بجای دوهزار وی‌ا‌بند روستا، چهار هزار
 روستا صاحب مدرسه شده است.

هیچ‌یک از برنامه‌های پیشرفت و نوسازی، در
 جهان، چنین امکان بسیج ملی‌که برنامه‌های نوسازی
 ایران، دارد، در اختیار ندارند، موفق‌ترین برنامه،
 پیروزی خود را باین مناسبت جشن میگیرند که توانسته
 است، برنامه پیشجمله از چهار سال انجام دهد.
 اما، جشن‌های شاهنشاهی ایران، با‌جاذبه‌خود،
 نیروی را که در اطراف‌ها بیدار آمده تا در دوهزارویا
 ی‌ا‌بند روستا مدرسه بسازد چنان به شوق درمی‌آورد
 که سخن‌کار می‌بیند، در چهار هزار روستا مدرسه
 ساخته‌است.
 مقلتی‌که چنین به آئین شاهنشاهی خویش عشق

بقیه از صفحه ۱
 و پرشر فرهنگ‌را پیدا کرد؛ کدام ملت از ملل
 پیشرفته و برتارک تمدن آستنده نظیر این جنبش
 برمانند را در سینه تاریخ‌خود دارد؟

با کدام نیرو و جاذبه میتوان، در سرزمین‌های
 دیگر کارهایی به عظمت و شگرفی رستاخیز فرهنگی
 جشن‌های شاهنشاهی ایران برپا کرد؟

این تنها جاذبه و کشش بی‌زوال آئین شاهنشاهی
 ایران بوده که ملت‌مارا، به چنین آئینشده‌ای و سپس،
 به‌مسائرت برای سریع کردن آهنگ اجرای آن سوق‌دهاد

از روزی که مردم، دعوت شدند تا به‌تعداد اسامی‌های
 شاهنشاهی فرهنگ‌افزین ایران، در روستاهای کشور،
 مدرسه بسازند، تا روزی که پایان این دعوت اعلام
 شد، هم‌جدا بیوستن به‌این دعوت، به‌سزور سود،
 و مردم بی‌ادبار دل‌وطن‌ما، تا نگهان، احساس کردند،
 چهجویی، برای نمایش اراده آنها، در قلمرو و یکبار
 بی‌شورای ملی، گنوده شده است. و همه با‌این جبهه‌روی
 آوردند، و برنامهمی اجرا کردند که بجای دوهزارویا
 ی‌ا‌بند روستا، چهار هزار روستا، صاحب مدرسه شد

